

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

„Így szól az ÚR: Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön” (Jeremiás 5,30)

„A Halloween örületet Amerikából importáltuk, mely egy ősi kelta vallási rítus. Beszélni kell róla, mivel egyre több gyerekünk szenved emiatt. E „kísértetnapokról” ezt írja a hozzáértő: az anyukák nem tudják, minek is öltöztessék gyermeküket: boszorkánynak, vámpírnak, Drakulának, csontváznak, vérfarkasnak vagy hóhérnak? A „tudományos magyarázat” pedig így hangzik: Sok szorongás van bennünk, ezt és a haláltól való félelmet is oldja, ha megbarátkozunk és megbarátkoztatjuk gyermekeinket is az ilyen szörnyekkel és szörnyűségekkel.

Közben tényleg sokan nem tudják, hogy ez egy vallási rítus. A kelták október 31-én állatbőrökbe öltöztek, és áldozatokot mutattak be két főistenüknek: a napistennek és a halottak istenének. Ezt majmoljuk most mi is, és amikor ezek a szerencsétlen gyerekek hazakerülnek egy ilyen halloween buliról, vagy kísértetnapról, akkor csodálkoznak a kedves szülők, hogy nem mer elaludni a gyerek, hogy álmában kiabál, éjjel bepisil, nappal pedig agresszíven verekszik, ami korábban nem volt szokása...

A Második Helvét Hitvallás 26. fejezetében ezt olvassuk: „Amit pedig a szellemekről vagy a holtak lelkéről mondanak, hogy néha megjelennek az élőknek és tőlük olyan szolgálatokat kérnek, amelyek által megszabadulhatnak, az ilyen kísérteteket az ördög incselkedései, mesterkedései és ámtításai közé soroljuk, mert ő képes a világosság angyalának is változtatni magát, hogy megtévessze azokat, akik igaz hitben járnak. Az Úr az Ótestamentumban megtiltotta, hogy az igazságot a halottaktól tudakoljuk, és hogy bármilyen kapcsolatot tartsunk fenn a szellemekkel.” (Idézet Cseri Kálmán: A Halloween örületről c. írásából)

A szülő felelős nemcsak a gyermeke testi jólétéért, hanem lelki és szellemi életéért is. A felelős szülőnek tudnia kell, mit tanít a Halloween a gyermekeknek! Azt, hogy a félelem és a halál vicces; a boszorkányság, a bálványimádás és az okkultizmus mókás dolog; a szellemekkel és démonokkal következmények nélkül lehet játszani. A felelős szülő elmagyarázza gyermekének, hogy attól, hogy valamit sokan „ünnepelek”, az még nem „jó” dolog, és a népszerű, nyugatról átvett kultúra NEM előrébb való, mint Isten Törvényei!

Én református vagyok, **október 31. nekem a Reformáció ünnepe**, amikor a zsoltáros szavaival magyar népünkért könyörgök:

Református vagyok

**október 31. nekem a
Reformáció ünnepe!**

**„Istenem! Állíts helyre minket!
Gyógyítsd be romlásainkat!” (Zsolt 60,3-4)
„Újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránc orcádat,
hogy megszabaduljunk!” (Zsolt 80, 4)**

A református ember azonban nemcsak protestál, azaz tiltakozik valami igeellenes tan és tett ellen (innen van a protestáns egyház elnevezés), hanem ki is áll valami jó ügy mellett. Nem elég tehát visszautasítani és tiltakozni, ha azt látjuk, hogy „borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön”, hanem meg is kell fogalmaznunk és ki kell állnunk amellett, ami Isten Igéje szerint jó és hasznos. Hisszük és valljuk, hogy a reformátor atyáink által megfogalmazott öt rövid mondat ma is érvényes és iránymutató. Ebben az öt tételben világosan benne van, hogy mit nem fogadunk el, és mit igen.

Egyedül Istené a dicsőség! (Soli Deo Gloria) Egyedül csak Isten a végső, az abszolút tekintély, Aki előtt meghajlik minden térd. Egyedül a Szentírás (Sola Scriptura) fogadjuk el hitünk és életünk zsinórmértékéül, vagyis a Szentírás az a norma, mérce, ami mellé odatesszük a hitünket, életünket, és az szabja meg, hogy hogyan éljünk.

Egyedül Krisztus (Solutus Christus) érdeméért van üdvösségünk. Nincs más Megváltó! Egyedül Jézus Krisztus az út az Atyához, mellette nincs „társ-megváltó”. Egyedül hit által (Sola fide) fogadhatom el, hogy Jézus Krisztus kereszten való szenvedésével és halálával nekem bűnbocsánatot és örök életet szerzett. Egyedül kegyelemből (Sola gratia) lehet mindez a miénk. Ez az örökségként kapott reformátori követelményrendszer méri meg ma is a reformáció népét, s benne minket! Sz-S.G.

A TARTALOMBÓL:

REFORMÁTUS REFORMÁCIÓ ..2. oldal
A REFORMÁCIÓ PRÉDIKÁTORA ..3. oldal
BESZÁMOLÓ4. oldal
AMI VOLT5. oldal
BIZONYÁSGTÉTEL6. oldal
AMI LESZ7. oldal
ÁLLANDÓ ALKALMAINK8. oldal

Bódás János

REFORMÁTUS REFORMÁCIÓ

*Megőriztük a Hitvallást s az Igét
századokon át, tisztán és híven.
De csak könyvekbe zárva! - mert szívűnktől
nyelve, szelleme már-már idegen.
Nem éljük, amit vallunk, (mint az ősök)
utunkban a Lélek már nem vezet.
Bár mindnyájunk közös célja a Béke,
de utána a Pénz s az Élvezet.*

*Üresedik a templom, nincs imádság
asztalnál, ágyban, üzemben, mezőn.
Isten népére nem ismerhet immár
bennünk a világ. Rosszul áll a pör:
vádjait szaporítja ellenünk sok
millió „Minőségi Ellenőr”.
Úszunk az árral, számunkra is sorra
ezrével nőnek az uborkafák,
s kapaszkodunk, mert nagy erővel vonz a
fösvény, írhatnám kispolgáriság.*

*A múlthoz képest hol van a minőség?
Hiába van papíron igazunk,
hiába mondjuk tisztán az Igét, ha
a cáfolata sokszor mi vagyunk!*

*Bizony, bizony a „Semper reformari”
ideje jött el s elsősorban ránk!
Nem szekta, „izmus”, Róma most a kérdés:
bennünk lobbanjon újra fel a Láng,
a szent Láng, ami őseinkben égett,
mitől sok fásult szív tüzet fogott
s áldozva szolgálták a hazát s népet,
szerények, tiszták voltak, s boldogok.*

*Itt az idő, hogy a Lélek vezessen
s azt tegyük, amit az Úr ma ránk kiró:
nékünk kell újjászületnünk, úgy lesz csak
majd református reformáció!*

Kálvin Jánost két ország vallja fiának. Franciának született (1509. július 10. Noyon), ott tanult, s élete első felét ott töltötte. Mint hitéért üldözöttet, a biztos máglyahalál elől menekülőt fogadta be második hazája, Svájc.

Édesapja először papnak szánja, ezért megkapta a tanulásához ösztöndíjul az egyik kicsi gyülekezet támogatását. 18 éves, amikor már egy falu plébánosa. 20 éves korában az orleans-i egyetemen inkább tanárnak tekintik, mint tanítványnak, s doktori címet ajánlanak fel neki.

21 évesen kezd el jogot hallgatni, s már ekkor az hírlík felőle, hogy Európa legtanultabb embere. Már tanulmányai vége felé járt, **amikor megismerkedett az evangéliumi tanításokkal**. Isten Igéje megragadta szívét, s attól kezdve mind többet tanulmányozta a Bibliát.

Így történt, hogy 1533-ban a Párizsi Sorbonne Egyetem rektorának, Nicolas Copnak segít megírni tanévnnyitó beszédét, amely – Mindenszentek napján, nov. 1-én – nem a szentek közbenjárásáról, hanem az új hitnek megfelelően Isten kegyelméről szól. A katolikus egyház el akarja fogadni a rektort is és Kálvint is, de a diákok figyelmeztetik őket. Cop édesapjához, Bázélbe menekül. Kálvint ágytakarókból készült kötélén engedték le a kollégium ablakán, és parasztnak öltözve menekült el Párizsból. Ezzel indul meg a francia reformáció, miként Luthernek is a 95 tétele Mindenszentek ünnepén került kiszögezésre a wittenbergi vártemplom kapujára 1517-ben.

23 esztendő, amikor első könyvét megírja; benne egyenesen a francia királyhoz szól: az ókori bölcsnek, Senecának tanítását magyarázza a kegyelmességről. A francia királyt szerette volna meggyőzni arról, hogy az evangéliumi hitű keresztyének nem eretnekek – ahogy azt a katolikusok híresztelték, hanem csak a babonáktól és tévedésektől megtisztított hitben járnak, és az ország hű polgárai akarnak maradni.

A vallás fogalma mást jelentett Kálvin idejében, mint napjainkban. 1536-ban 27 éves, amikor élete fő művét megírja **A keresztyén vallás rendszere** címmel. A könyv Bázélban jelent meg Thomas Platternél, a század legérdekesebb nyomdászánál, aki kecskepásztorból lett nyomdásszá és a görög nyelv egyetemi professzorává. Kálvinnak minden műve úgy maradt, ahogyan először megírta. Csak ez az egy, A keresztyén vallás rendszere (latinul Institutio) kivétel, ezt még 23 éven át csiszolgatta, ám álláspontja mindeközben változatlan maradt. Ez a könyv öleli fel minden tanítását a Bibliáról, Istenről, az egyházzal és a keresztyén ember hétköznapi feladatairól.

Kálvin János, a Reformáció prédikátora

**Tiszteletadásunk Kálvin János (1509-1564)
születésének 515., halálának 460. évfordulóján.**

Kálvin teológiája Pál apostolnak a Rómabeliekhez írt levelére épül. A teremtő, megváltó és az eleve elrendelő Isten dicsősége áll a középpontban. **A vallás szerint nem egyéb, mint a bűnös, de kegyelmet nyert ember bizalma és engedelmissége Isten iránt.** Joggal mondhatjuk, hogy ilyen könyvet még soha nem írt egy ifjú ember 27 éves korában!

Kálvin 26 éves korától Genf nagyhírű reformátora. Igehirdetéseivel rövidesen rendbe szedi a könnyű életre és szabadosságra hajlamos genfiakat. Tömegek hallgatják igehirdetéseit hétköznapiokon is a templomban. Az istentisztelet központi része lett az Igeolvasás és az Ige-magyarázatos prédikáció, hiszen **a reformáció visszatér Istenhez és a Bibliához.**

Kálvin fontosnak tartotta **a gyermekek tanítását.** A gyermekeket nem kicsi felnőtteknek tekintette. Külön kátét írt nekik és azt oktatták. A bibliai zsoltárokat énekek formájára állítják és az istentiszteleten éneklük. A szövegeket Marot Kelemen és Béza Tódor – Kálvin barátai – írják. (Magyarra Szenczi Molnár Albert fordítja le 1606-ban, nem egészen 100 nap alatt mind a 150 zsoltárt!)

A gyülekezeti élet fontos része az **úrvacsora.** Kálvin szerette volna, hogy minden vasárnap úrvacsorázzanak, de a városi tanács évi 4-szeri úrvacsoraosztást engedélyezett. Az úrvacsoránál kenyeret és bort használnak, szemben az evangélikusokkal, akik ostyát és bort osztottak. A városi tanács rá akarja venni a lelkészeket, hogy ostyával osszák az úrvacsorát, de a lelkészek ellenállnak, ezért kiutasítják őket a városból.

Néhány év múlva azonban Kálvint visszahívják. Nem szívesen enged, de barátai meggyőzik. Amikor a visszamenetel mellett dönt, akkor mondta, ami jelszavaként is ismerős: **„Szívemet égő áldozatul az Úrnak szentelem”.**

Következetes munkával, személyválogatás nélküli fegyelmezéssel **Genfet újra a rend és a tisztaság városává tette,** sőt mintavárossá nemcsak Svájcban, de egész Európában. A nyomorgókról, özvegyekről, árvákról gondoskodott: árvaházakat, kórházakat, szegényházakat épít. Megszünteti a koldulást. Felvirágzik a szövőipar és az óraipar. 30 nyomda működik a városban. Mindenkinél kötelező volt iskolába járni. **Egyetemet alapított.** A genfi egyetemnek néhány éven belül 900 hallgatója lett a kontinens minden részéről. Az utcákat megtisztította a csapszékektől, de az oda kidobált szeméttől, kiengedett szennyvíztől is. Szorgalmas munkára nevelte a genfiakat. Kálvin városában a munka kötelező volt. Még életében gazdag várossá lett Genf, és lakói jómódú polgárokká.

Ő készítette el **az első református énekeskönyvet.** Ő újította fel a Biblia szerinti **presbitériumot,** életbe léptette a zsinat-presbitéri egyházalkotmányt. A templomokat megtisztította szentképektől, festményektől, oltároktól, mindattól, ami elvonja a gyülekezet figyelmét Isten Igéjének tiszta hirdetéséről. Sola Scriptura = Egyedül a Szentírás tanítása a mi hitünk és életünk zsinórmértéke. A katolikus 7 szentség helyébe a bibliai kettőt (keresztséget és úrvacsorát) állította.

Strassburgban barátai szeretnék megnősíteni. Ő azt mondta, hogy három tulajdonság van, ami megnyerhetne számára egy asszonyt: erkölcsösség, háziasság és türelem. Ennek az elvárásnak megfelelt a kétgyermekes, holland származású fiatal özvegyasszony: **Idelette de Bure,** akit Kálvin feleségül vesz. Felesége segítette Kálvin munkáját. 9 évi házasság után, 1549-ben súlyos betegségben elveszítette hűséges feleségét. 3 gyermekük született, de csecsemőkorban mind meghalt.

A kemény munka felőrölte Kálvin egészségét. Még betegen is dolgozott, írni már nem tudott, de diktálni még igen. Halálos ágyán még igemagyarázatot diktál a Józsué könyvéhez. **55 évesen, 1564-ben halt meg.** Végakarátának megfelelően jeltelen sírba temették. Élete utolsó napjaiban munkatársaitól ezekkel a szavakkal búcsúzott: SOLI DEO GLORIA! Hogy hol nyugszik, ma már nem tudná megmutatni senki. De emléke márványnál jobban s messzebb fénylik.

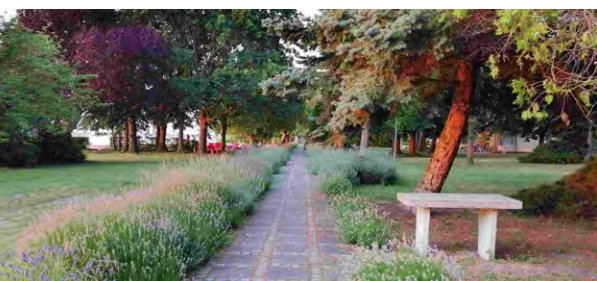
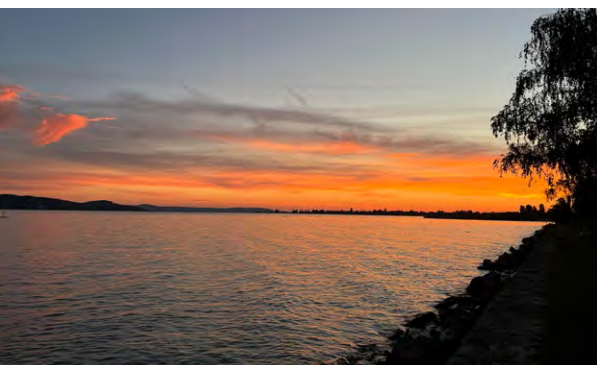
Kálvin az igemagyarázók fejedelme. Két bibliai könyv (ÉnÉn és Jel) kivételével a teljes Szentírást végigmagyarázta. Összesen 4271 levelet írt: királyokhoz, érsekekhez, hercegekhez, gyülekezetekhez, egyszerű emberekhez. Levelekkel buzdította a máglyahalálra készülő mártírokat is. Szemére vetették, hogy nem volt gyermeke. **„Nekem az egész világon vannak utódaim”** – mondta. Jelenleg a Földön kb. 75 millió református él, közülük 1,5 millió Magyarországon.

Hazánkban oly közelállónak érezték kezdettől fogva a kálvini tanításokat, hogy a református egyházat **magyar egyháznak, magyar vallásnak** nevezték. Ma is a legtisztább vallás a kálvinista, a református vallás. Büszkék lehetünk rá!

Beszámoló a nyári bibliai táborról

Belegondoltunk-e már, milyen sokféle tényező kedvező konstellációja (együttállása) szükséges ahhoz, hogy elmondhassuk: kellemesen töltöttünk el egy hetet a nyári szünidőben?! Az első ilyen tényező a *helyszín*. A balatonföldvári Riviéra Park Hotel évtizedek óta ismerős nekünk, idén is itt kaptunk helyet bibliai táborunknak. Közvetlenül a Balaton partján kitűnő lehetőség nyílik a pihenésre, kikapcsolódásra, feltöltekezésre magánosoknak és családoknak egyaránt. Az *időjárásra* sem panaszkodhattunk, noha egy-két nap hűvösebb volt és csöpörgött az eső, de legalább megkímélt minket a kánikulától. A *közösség* sem okozott meglepetést, évek óta összefövünk július első hetében, együtt énekelünk, Igét hallgatunk, közösen imádkozunk, sokat játszunk és beszélgetünk. Most is alig vártuk már, hogy újra viszont lássuk egymást, hiszen mindenki kedves, barátságos keresztyén, a legfiatalabb 6 hónapos, a legidősebb 90 éves. És tagadhatatlan, hogy egyik fontos tényezője a jó közérzetünknek az is, hogy finomakat eszünk, mert *nagyon jól főznek* a tábor konyháján.

Mind közül egy szempont azonban mindenkinek felett való: **a tábor témája**, amiről egész héten beszélgetünk, kiscsoportos beszélgetésekben is, a közös áhítatokon is. Egy téma vagy témakör, amit úgy körbejárunk, hogy egészen mély nyomot hagy a lelkünkben. Idén ez a téma különösen is csodálatos volt: **a Teremtő Isten dicsérete**. Mint egy szimfónia fő dallama, úgy csendült fel hétfőn délután táborunk vezérigéje: „Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny” (Zsolt 19,1). A keresztyén ember számára nincs fontosabb, mint Isten megismerése. Életünknek ugyanis semmi értelme nincs Isten nélkül.

Rácsodálkoztunk Isten végtelen, világot teremtő és fenntartó hatalmára, miközben Dáviddal, a zsoltáros királlyal együtt éreztük a magunk parányi teremtett-mivoltát: „Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó – mondom -, hogy törödsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?” (Zsolt 8,4-5). Aztán szóltunk az ember teremtéséről és újjáteremtéséről is, hiszen „aki Krisztusban van, új teremtés az” (2Kor 5,17). „Dicsérlek, Uram, teljes szívemből, hirdetem minden csodatettedet” (Zsolt 9, 2) – egyik alkalommal a teremtésben elrejtett csodákról beszélgettünk. Mert Isten dicsősége olykor különös természeti jelenségekben jelenik meg (égő csipkebokor, felhő- és tűzoszlop, szivárvány stb.). A hét záró Igéje pedig ez volt: „És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé” (Jel 21,1).

Sz-S. G.

AMI VOLT...

- Június 16-án a **tanévzáró istentiszteleten** adtunk hálát Isten megőrző, megtartó kegyelméért, és megköszöntük, hogy áldása nyomán gyermekeink gyarapodhattak testben és lélekben, hitben és ismeretekben, tudásban és szeretetben.
- Az immár hagyományos nyár eleji **Presbiter Családok Találkozóját** június 22-én tartottuk. Isten iránti hálaadással köszöntük meg, hogy Isten jó sáfaraiként és munkatársaiként együtt szolgálhatunk gyülekezetünk és Isten Országa építése érdekében.
- Poroszló – Tiszafüred – Berekfürdő voltak a szeptember 14-i **gyülekezeti kirándulásunk** állomásai. Poroszlón megtekintettük a Tisza-tavi Ökocentrumot, majd a Tiszafüredi Református Templomban Szabó Konrád lelkipásztor testvérünk fogadott minket (itt készült a kép). Egy finom ebéd után Berekfürdő gyógyvízfürdőjében időztünk egy keveset.
- A képen az október 5-i **Szüreti batyus bál** előadói láthatók: Pittyeszes és Gyufa humorista trió, akik a székelyföldi Kézdivásárhelyről érkeztek hozzánk, és a székely humorral, észjárással teremtettek jó hangulatot közöttünk. Az est során a Sungroove Zenekar gondoskodott a talpalávalóról.

FOTÓPÁLYÁZAT

2025-ben ünnepeljük gyülekezetünk megalakulásának 140., templomunk építésének 125. évfordulóját. E kettős évfordulóról szeretnénk majd több ünnepi eseménnyel is megemlékezni. Ezek sorába illeszkedik az a **FOTÓPÁLYÁZAT, melyet gyülekezeti tagjaink számára hirdetünk meg**. Feladat: készíts fényképe(ke)t a templomunkról! Örökítsd meg a világ legszebb templomát, a Kőbányai Református Templomot a legkülönlegesebb felvételeken!

A legszebb alkotásokat kiállításon mutatjuk be.

A pályamunkákat erre címre kérjük:
andrasbemedek@gmail.com.

Határidő: 2025. május 25.

A pályázók jutalomban részesülnek.

BIZONYSÁGTÉTEL

„A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.” (1Pt 5,10)

Egy ember talált egy éjjeli pávaszem-gubót, és hazavitte, hogy megfigyelhesse, hogyan bújik elő a pillangó a gubóból. Egy napon megjelent a bábón egy kis nyílás. Az ember órákon keresztül nézte, hogyan kínlódik a lepke, hogy átréselje testét a szűk nyíláson. Idővel úgy tűnt, nem képes tovább küzdeni. Emberünknek az volt az érzése, hogy a lepke már minden tőle telhetőt megtett a kijutásért, de itt elakadt.

Jó szándékúan úgy döntött, hogy segít neki. Fogott egy ollót, és szétvágta a gubó megmaradt részét, hogy a lepke kijöhessen. Az nemsokára elő is mászott, de duzzadt potrohkal és satnya szárnyal. A férfi tovább figyelte a lepkét, arra számítva, hogy a szárnyai idővel megnőnek, hogy képesek legyenek repíteni a testet, ami pedig ezzel párhuzamosan összezsugorodik a megfelelő méretre. Egyik sem következett be.

Ehelyett a kis lepke egész hátralevő életét úgy töltötte, hogy satnya szárnyakkal és dagadt testtel mászkált ide-oda. Soha nem volt képes repülni.

Emberünk a maga jó szándéka és igyekezete mellett nem értette meg, hogy a gátló gubó és az a küzdelem, amivel a lepke kikínálódja magát a nyíláson, arra szolgál Isten tervében, hogy a testből a szárnyakba kényszerüljön a folyadék, és így az állatka képes legyen a repülésre, ahogy kiszabadul a gubóból.

Ahogy a lepke is csak küzdelem árán tehetett szert a szabadságra és a repülés képességére, nekünk is sokszor meg kell küzdenünk azért, hogy azzá lehessünk, amivé Isten tenni akar bennünket. Olykor azt kívánjuk, hogy Isten szabadítson meg a küzdelmektől, és gördítse el előlünk az akadályokat; azonban ahogy az az ember nyomorékká tette az éjjeli pávaszemet, ugyanúgy lennénk mi is nyomorékká, ha Isten ezt tenné velünk. Ő nem veszi el a problémáinkat és nehézségeinket, de megígéri, hogy velünk lesz azok közepette, és felhasználja azokat, hogy helyreállítson, és jobb, erősebb emberekké formáljon általuk: „miután rövid ideig szenvedtetek, maga Isten fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.” (1Pt 5,10)

Ugyanígy a gyermekeinket sem zárhatjuk el a nehézségektől, mert az élet elkerülhetetlenül próbára teszi őket. Inkább megerősíteniük kell őket. Ha gyermekeinket arra tanítjuk, hogy Isten erejét és vezetését keressék, akkor képesek lesznek leküzdeni az élet nehézségeit. Ahelyett, hogy minden akadályt elhárítanánk előlük, inkább mutassuk meg nekik, hogyan lehet hittel, kitartással és szeretettel átvészelni a nehéz időket.

Az egyszeri legény elindul szerencsét próbálni. Útja egy sötét erdőn vezet keresztül, ahol találkozik egy csapdába esett állattal, kimentí és „jó tett helyébe jót várj” alapon kap tőle egy gyönyörű piros tulipánt. Mikor átadja neki, azt mondja: „Ezt a virágot tartsd mindig magad előtt és soha el ne dobd – ez majd vezet téged”. A legény megköszöni, s megy tovább az útján. Ekkor észreveszi, hogy ez a szép piros virág világít: maga elé tartja és így látja az utat. Amikor le-letérne a helyes útról, a virág fénye kialszik. Így megy tovább, követi a virág ragyogását. Egyszer egy hatalmas sziklafalhoz érkezik. Ezen egy hasadékot lát, bevilágít. Egy barlang van előtte. Belép és ámulva látja, hogy körülötte megannyi kincs, gyémánt, rubin és mindenféle drágakövek ragyognak. Ledobja a virágot és markolja a kincseket. Megtömi a tarisznyáját, a zsebeit és megy tovább. Gazdag lett, megvehet mindent, ami eddig hiányzott. Bemegy az első városba, amely útjába akad és vásárol. Fizetni akar, benyúl a tarisznyájába, a pultra szórja gyöngyeit. Döbenten látja, hogy ezek csak kavicsok. Kiönti az egészet, a zsebeiből is előszedi – az is csupa kavics, értéktelen kő... S akkor jut eszébe az intés: a virágot soha el ne dobd! Annak a virágnak a fényénél a kavicsból drágakő lesz, de nélküle a drágakőből is csak kavics...

Maga az élő Isten adta nekünk a „világító tulipánt”. „Isten kimondhatatlan ajándékát” (2Kor 9, 15) elfogadva elindulunk egy úton, és azt tapasztaljuk, hogy lépésről lépésre fény ragyog, vezet az út, és olyan értékekre találunk, amelyek alapvetően megváltoztatják az életünket. Annak az embernek ugyanis, akinek az életében Jézus Krisztus úgy van ott, ahogy Pál apostol mondja: „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” – az megtapasztalhatja a mesénél is csodálatosabban, hogy „azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van”. Így lesz a kavicsokból gyémánt és drágakő. Így lesz az élet kicsinyes és bosszantó momentumaiból kincs, ami előbbre visz. Kincs a küzdelem, a próbatétel. Csak arra vigyázzunk nagyon, nehogy letegyük valahol a virágot, Krisztust! Nehogy otthagyjuk valahol a fényt! Mert akkor egyszerre kavicsá válik minden, sivár, boldogtalan az élet, keserű a szolgálat, unalmas a bibliaolvasás. Nem sikerül semmi.

Mert ezen a világon Krisztus nélkül minden kavics! Csak az Ő fényénél lesz kincs minden. Az Ő jelenlétében minden átminősül. Vele együtt járva boldogan tapasztaljuk, hogy egy csodálatos, nagy, örök tervbe illeszkedik bele az életünk!

AMI LESZ...

Állandó alkalmainkon kívül a következő ünnepi alkalmakra hívjuk és várjuk kedves Testvéreinket:

- **Október 30-31-én Kálvin Esték**
- **Október 30-án (szerdán) 17 órakor** Kiss László pécsváradi református lelkipásztor egyház-történelmi előadását hallgathatjuk meg a Nagyteremben.
- **Október 31-én, a Reformáció ünnepén 17 órakor** istentisztelet a templomban, majd koszorúzás a gályarabok emléktáblájánál.
- **November 1-én** (pénteken) 17 órakor Gyászolók istentisztelete
- **November 9-én** (szombaton) 17 órakor **Gabriel Fauré: Requiem** című oratórikus műve csendül fel templomunkban. Az éppen 100 éve elhunyt francia zeneszerző ezt a gyász-zenét kórusra, orgonára, bariton és mezzoszoprán szólóra írta 1887-ben. Előadja a Gödöllői Városi Vegyeskar, Kántor Zsolt orgonaművész, B.Fekete Livia, Nádasdi János énekes szólisták. Vezényel Pechan Kornél. A belépés ingyenes.
- **November 24-én Örökkévalóság vasárnapja**
- **December 1-én** (advent 1. vasárnapja, az új egyházi év kezdete) 15 órakor **Adventi szeretet-vendégség** a Nagyteremben. Lelki eledellel, közös énekléssel, forró teával és finom süteménnyel várunk mindenkit, de lesz tombola is!
- **December 14-én** (szombaton) 15 és 17 óra között **adventi kézműves foglalkozás** a Kisteremben. Készíthetünk karácsonyi díszeket, üdvözlőlapokat, könyvjelzőket és különböző ajándékokat szeretteink számára.
- **December 8-án és 15-én** hittanos gyermekeink zenés műsora lesz a délelőtti istentiszteleteken.
- **December 24-én** (kedden) 17 órától Szentesti ünnepi istentisztelet
- **December 25-én és 26-án** fél 9, 10 és 17 órakor Karácsonyi ünnepi istentiszteletek. Az Úr szent asztalát 25-én fél 9 és 10 órakor, 26-án pedig 10 órakor terítjük meg.
- **December 31-én** (kedden) 17 órakor óévi hálaadó istentisztelet
- **Január 1-én** (szerdán) 10 órakor újévi istentisztelet

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben a Presbitérium határozata szerint az **egyházfenntartói járulék** (ajánlott) összege 2024. évben **12.000.-Ft/ fő**. Hangsúlyozzuk, hogy ez **ajánlott** összeg, vagyis akinek megterhelő, fizethet kevesebbet, vagy akár több részletben is, aki pedig megteheti és szívét Isten arra indítja, adhat többet is. Talán nem mindenki tudja, hogy gyülekezetünk önfenntartó, ami azt jelenti, hogy nem kapunk állami támogatást, minden kiadásunkat a gyülekezeti tagok (persely)adományaiból és az egyházfenntartói járulékokból kell kiegyenlíteni. Az a felnőtt **református egyháztag**, aki az egyházfenntartói járulékot *akár személyesen a Lelkészi Hivatalban, akár postai úton (sárga csekken)* befizeti, annak neve bekerül a Választói Névjegyzékbe, azaz szavazati joga van az Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi teherhordozásából. Kérjük, hogy aki csekken vagy banki átutalással több személynek is befizeti az egyházfenntartói járulékot, szíveskedjen a családtagok neveit is feltüntetni, hogy később ne legyen ebből félreértés. Köszönjük!

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- ◆ vasárnap fél 9 és 10 istentisztelet
- ◆ vasárnap 17 órakor esti istentisztelet
- ◆ vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- ◆ kedden 17 órakor bibliaóra a Kisteremben
- ◆ minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- ◆ minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- ◆ szombaton 14 órakor konfirmációi előkészítő a Kisteremben
- ◆ szombaton 15 órakor ifjúsági foglalkozás a Názáretben
- ◆ Énekkari próba: a vasárnap délelőtti istentisztelet után
- ◆ minden hónap első vasárnapján szeretetvendégség a délelőtti istentisztelet után

*ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!*

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapiokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2024. október
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente
Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.